

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 92/2026-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. 22T/84/2013, postupu Krajského súdu v Žiline v konaní sp. zn. 1Tos/84/2024 a jeho rozhodnutiu z 18. novembra 2025 a proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline č. Spr.11 120/2025 z 22. decembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 22T/84/2013, postupom krajského súdu v konaní sp. zn. 1Tos/84/2024 a jeho rozhodnutím z 18. novembra 2025 a rozhodnutím krajského súdu č. Spr.11 120/2025 z 22. decembra 2025. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd zrušil napádané rozhodnutia a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ zároveň žiada priznať finančné zadostučinenie vo výške 3 500 eur a nárok na náhradu trov konania.

2. Vzhľadom na to, že obsah ústavnej sťažnosti je nejasný, nepresný, nevyplýva z neho logická súvislosť medzi porušením práv sťažovateľa a postupom všeobecných súdov, a tiež z dôvodu, že sťažovateľ nepriložil žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu označených práv, ústavný súd z poskytnutých informácií nemohol vyabstrahovať chronologický prehľad priebehu trestného konania sťažovateľa.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Z odôvodnenia ústavnej sťažnosti ústavný súd vyvodil, že sťažovateľ predmetnou ústavnou sťažnosťou mieni napadnúť postup krajského súdu v konaní sp. zn. 1Tos/84/2024, ktorý mal

porušiť sťažovateľove ústavné práva tým, že sťažovateľa nepredvolal na zasadnutie konané 18. novembra 2025 aj napriek tomu, že sťažovateľ žiadal krajský súd o svoje predvedenie na zasadnutie. Sťažovateľ zároveň napáda prietahy v konaní pred krajským súdom, ktoré spočívali v dĺžke rozhodovania krajského súdu o jeho sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 55Nt/5/2023 z 18. júla 2024, v trvaní pätnástich mesiacov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti už opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom.

6. Keďže sťažovateľ nie je zastúpený advokátom, nemožno od neho očakávať formálne bezchybné podanie. Ústavný súd nemôže rozumne vyžadovať, aby sťažovatelia – právnici laici, ktorí sa naň obracajú, namietali v podaniach konkrétne označené články ústavy alebo medzinárodných dohôd spolu so zodpovedajúcou ústavnoprávnou argumentáciou. Napriek uvedenému však minimálnou požiadavkou musí byť ucelený opis skutkového stavu, prípadne vyjadrenie nespokojnosti s postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré podľa sťažovateľa odôvodňuje nutnosť zásahu ústavného súdu. Ústavný súd musí mať možnosť z obsahu podania prinajmenšom posúdiť predstreté okolnosti so zameraním sa na existenciu možných porušení základného práva alebo slobody, aby mohol zvoliť ďalší postup (IV. ÚS 49/2021, I. ÚS 268/2022, I. ÚS 95/2024).

7. V nadväznosti na popísané skutočnosti je potrebné opätovne uviesť, že ústavnej sťažnosti chýba konzistentná argumentácia ako podstatná požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, z ktorej by sa dalo vyvodiť, akým spôsobom mali byť porušené práva sťažovateľa. Je pritom základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Ústavný súd vo svojej stabilizovanej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať aj právne argumenty (ústavnoprávnou argumentáciu), aj keď ústavný súd od laického sťažovateľa neočakáva právne kvalifikované odôvodnenie. Sťažovateľ síce označil aj články ústavy, ktoré považuje za porušené, avšak tieto nie je možné prepojiť s jasnou skutkovou či ústavnoprávnou argumentáciou.

8. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že jeho úlohou nie je hádať alebo si domýšľať, v čom má spočívať porušenie označených práv sťažovateľa (I. ÚS 95/2024).

9. Vzhľadom na zistený rozsah nedostatkov ústavnej sťažnosti a jej neurčitosť ústavný súd nedokáže identifikovať základné parametre umožňujúce posúdiť splnenie procesných podmienok, ako aj prieskumných mantinelov pre ďalší postup ústavného súdu v konaní.

10. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach predbežne prerokúvanej veci neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie týchto nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na to, že v danom prípade sa nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale esenciálnych obsahových náležitostí (absencia zrozumiteľného petitu a konzistentného odôvodnenia). Označené ustanovenie zákona o ústavnom súde totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019).

11. Uvedené nedostatky v súhrne zakladajú dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu, že nemá náležitosti ustanovené zákonom.

12. Sťažovateľ nepreukázal ani splnenie zákonnej podmienky byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom (§ 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a pripojiť k ústavnej sťažnosti príslušné plnomocenstvo (požiadavka plynúca z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Z petitu ústavnej sťažnosti síce vyplýva, že sťažovateľ žiada priznať náhradu trov konania advokátovi [REDACTED], avšak ku dňu rozhodovania ústavného súdu nebolo predložené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom a ústavná sťažnosť nebola zo strany tohto právneho zástupcu žiadnym spôsobom doplnená a precizovaná.

13. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavnej sťažnosti ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ ani nepožiadaval o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

14. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde pritom ústavný súd môže ustanoviť sťažovateľovi právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom len v prípade, ak o to sťažovateľ ústavný súd požiada, pričom ústavný súd takejto žiadosti vyhovie za súčasného splnenia podmienok vyplývajúcich z § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, t. j. ak ustanovenie právneho zástupcu odôvodňujú majetkové pomery sťažovateľa a 2. ak zároveň nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (II. ÚS 233/2021).

15. Vzhľadom na absenciu právneho zastúpenia sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom (požiadavka plynúca z § 34 zákona o ústavnom súde) a chýbajúcu žiadosť o ustanovenie advokáta ústavným súdom (a o to viac preukázanie opodstatnenia prípadnej žiadosti) je možné ústavnú sťažnosť odmietnuť aj podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná navrhovateľom bez zastúpenia.

16. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

17. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

18. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepriložil žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a v ústavnej sťažnosti žiadny dôkaz ani nenavrhol (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pripojenie dôkazu, resp. navrhnutie dôkazu je obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti vyžadovanou zákonom.

19. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že označený nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

20. Aj z dôvodu existencie uvedeného nedostatku by ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

21. Sťažovateľovi odmietnutie aktuálnej ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa na ústavný súd obrátil s novou ústavnou sťažnosťou (spĺňajúcou zákonom požadované náležitosti), keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevylučuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2026

Peter Molnár
predseda senátu